

Bilag til bet. o. lovf. vedr. opkrævning af indkomst- og formueskat.

ren til tanken om her i landet at indføre en ordning med præmiering i tilfælde af binding af overskydende skat, jfr. besvarelsen af spørgsmål 5?

Svar:

Når slutopgørelsen for et givet indkomstår fører til, at en skatteyder skal have et beløb tilbagebetalt som overskydende skat, sker der herved en regulering, fordi skatteyderen har betalt for meget i foreløbig skat. I de fleste tilfælde skyldes det, at der ved forskudsregistreringen og den foreløbige beskatning er regnet med, at skatteyderen ville få en højere indtægt eller lavere fradrag, end det senere viste sig, at han faktisk fik i det pågældende indkomstår. Årsagen (eller en medvirkende årsag) til, at skatteyderen har betalt for meget, kan også være, at han har suppleret de skattebeløb, der er trukket som A-skat eller opkrævet som B-skat, ved at foretage en frivillig indbetaling efter kildeskattelovens § 59.

Som kompensation for, at skatteyderen har betalt for meget i foreløbig skat, får han efter de gældende regler i kildeskattelovens § 62, stk. 3, en godtgørelse på 8 pct. af den overskydende skat. I det omfang, den overskydende skat modsvares af en frivillig indbetaling efter § 59, udgør godtgørelsen dog kun 4 pct., og hvis den overskydende skat er over 100.000 kr., ydes der ikke godtgørelse af det overskydende beløb. I kildeskattelovens § 23, stk. 3, er det bestemt, at godtgørelsen skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

En ordning af den art, der nævnes i spørgsmålet, ville medføre, at skatteydere med overskydende skat fik adgang til at opnå en yderligere fordel ud over godtgørelsen efter kildeskattelovens § 62, stk. 3. Som omtalt i besvarelsen af spørgsmål 5 gik fordelene efter den ordning, man har haft i Sverige, ud på, at skatteyderen fik en gevinstchance i et særligt statslotteri samt en skattefri statspræmie på 5 pct. af det beløb, skatteyderen indskød i ordningen (dog højst 5 pct. af 3.000 sv. kr.). Betingelsen for at få disse fordele var, at skatteyderen lod det overskydende skattebeløb (eller en del af beløbet) indestå på en særlig bankkonto i 1 år.

Ved slutopgørelsen her i landet for indkomståret 1970 var der i alt ca. 1¼ mill.

skatteydere med overskydende skat. Hvis denne gruppe havde haft adgang til en præmieopsparing og et statslotteri, som andre ikke kunne deltage i, synes det nærliggende at tænke sig, at den øvrige del af befolkningen ville have opfattet det som mindre rimeligt. Den øvrige del omfattede ca. 1¼ mill. skatteydere med restskat samt en gruppe, der hverken havde restskat eller overskydende skat.

Selv om det ikke kan bestrides, at ordningen i en given økonomisk situation kunne have en gavnlig forbrugsdæmpende virkning, synes det efter det anførte ikke anbefalelsesværdigt at indføre ordningen. I den forbindelse skal det nævnes, at den forbrugsmulighed, skatteyderne får, når den overskydende skat tilbagebetales, har til modstykke, at deres forbrugsmuligheder var mindre i den periode, hvor de betalte for meget i foreløbig skat.

Det skal tilføjes, at ordningen, såfremt den skulle indføres her i landet, ville kræve nærmere undersøgelse og planlægning af de administrative spørgsmål i forbindelse med det omtalte statslotteri samt pengeinstitutternes og det offentliges administration af sparepræmieordningen.

Spørgsmål 7:

Hvordan stiller ministeren sig til at stille forslag om en opsparingsordning, hvorefter overskydende skat forrentes med en ikke-skattepligtig rente, så længe skatteyderen efter slutopgørelsen undlader at hæve beløbet?

Svar:

I besvarelsenerne af de af udvalget tidligere stillede spørgsmål 5 og 6 er der dels redegjort for den i Sverige for 1970 gældende ordning med præmiering af overskydende skat og dels fremsat bemærkninger til tanken om her i landet at indføre en ordning med præmiering i tilfælde af binding af overskydende skat. Det fremgår heraf bl. a., at såfremt en sådan ordning skulle indføres her i landet, ville det kræve en nærmere undersøgelse og planlægning af de administrative spørgsmål i forbindelse med pengeinstitutternes og det offentliges administration af ordningen. Det er endvidere anført, at det synes nærliggende at tænke sig, at den del af skatteyderne, som ikke skal have